

Phái nái là TT Nixon có công cáu ván sá xáp đá cáa VC mái đáng vì sau 75, ngái i dân mián Bác đã nái ráng : Náu Má đái bom thêm vài ngày náa thì VC phái đáu hàng.

TT Richard Nixon

Kính tháa quý vá

Kính tháa quý thân háu, quý chián háu cùng quý Niên tráng,

Kát luán náy là cáa tác giá Tráng Đát tá nhiáu năm trác trong bài *Trán Máa Bom Giáng Sinh* và váa tháy láp lái trên dián đán “Phong Trào Phá Ná Viát Nam Hành Đáng Cáu Nác” ngày 25 tháng 12 năm 2011

.

Trong bài náy tác giá thuát lái chi tiát 12 ngày Bác Viát bá mát trán bom máa vào mùa Giáng Sinh năm 1972, đá đáa đán viác ký kát Hiáp đánh Paris ngày 27 tháng 01 năm 1973, đán đán ngày quác hán 30 tháng 4 năm 1975.

Tác giá Tráng Đát nhác lái mác đích cáa trán đánh, dián táng ngày cáa trán đái bom, còn tham chiáu vài tác giá khác và kát luán là “*Tờ ng Thờ ng Nixon có công cáu ván sá sáp đá cáa Viát Nam Cáng Hòa*”.

Kết luận này rất trái ngược với ba quyển sách của Giáo sư Tiến sĩ Nguyễn Tiến Hoàng về công việc Nixon-Kissinger. Vì Võ Nguyên Giáp khi viết về trận này dung tựa là “*Điền Biên Phận Trên Không*” cũng tham chiếu sách của Giáo sư Nguyễn Tiến Hoàng nên chúng tôi sẽ nêu ra những quan điểm để biết giá trị hai tác giả “*Trận Mậu*
Bom Giáng Sinh” và
“*Hai Sự Mất Dinh Độc Lập*”
” để biết giá trị tìm ra đâu là sự thật lịch sử?

Tại sao nhận xét lại việc này? Là để gây ra đoàn kết chống Trung Cộng. Ta biết năm 1975 Hoa Kỳ rời bỏ Việt Nam, năm 2010 bà Ngoại trưởng Hillary Clinton trở lại Hà Nội tuyên bố rằng Hoa Kỳ sẽ quay lại làm chủ Thái Bình Dương. Đồng nghĩa là Mỹ chờ đợi cơ hội để quay lại cầm quyền lại cả hai, những nghe thấy vậy thì tất cả các quốc gia trong vùng đều như vậy để chờ cơ hội khi Trung Cộng làm Bức tường Đông mới sống.

Cho nên nhu cầu cần thiết để có sự đoàn kết chống Trung Cộng hiện giờ là phải “dám” đoàn kết với Mỹ, tức phải phân tích tài liệu phim “bản đồ” Việt Nam của Nixon—Kissinger xem có đúng vậy chăng? Hay hai người này có công cử Việt Nam Cộng Hòa mà vì phe Cộng Sản lúc này vẫn còn sự cộng đồng quốc gia Hoa Kỳ, không muốn nổ ra cuộc nào dám tin Mỹ nữa, để chờ còn mặt mình Trung Cộng là trung tâm vũ trụ, nên thôi phòng lên như vậy để chờ hậu quả sau vì lợi ích đó mà biến Nixon—Kissinger thành....dân oan?

Do đó, muốn chỉ ra những Việt Cộng và Trung Cộng mới những kẻ kiên nhẫn để chờ và phân phân tích bài “*Trận Mậu Bom Giáng Sinh*” để rút bài học lịch sử.

Cần mở rộng tầm nhìn

Tác giả Trần Đức giúp ta mở rộng tầm nhìn về vai trò của Tổng Thống Hoa Kỳ là gánh vác chuyển công việc cho không phải chờ đợi cho Việt Nam, như vậy sẽ xét đoán đúng công bằng hơn.

Ông viết: 12 ngày cưa trổ n d i bom B c Vi t (18-12 đ n 30-12-1972) ‘là tr n l n nh t k t sau Th chi n th hai’

Võ Nguyên Giáp – Hồ Chí Minh

Th t v y, tr n n y C ng S n và báo chí thân C ng còn g i là “Christmas carpet bombing” đ t cáo M tàn ác, mu n bi n B c Vi t tr l i th i đ đá. (stone-age). Nh ng tác gi Tr ng Đ t đ a đ c nh ng con s so sánh cho th y đó là vụ kh ng quá tr n. N u th t s “tr i th m” thì đ ng mong Hà N i còn ai s ng sót! Trong th chi n II, 9 ngày d i bom t i Đ c v i s t n bom ít h n phân n a mà gi t ch t g n 10 l n nhi u h n 12 ngày “Đ i bom tr i th m” t i B c Vi t. Con s t vong do chính phe C ng S n đ a ra mà 40 năm nay, ít ai ch u tìm tòi đ ph n t :

“M c d u Hà N i la làng “M ã tr i th m bom lên nhà th ng,

tr ng h c, các khu dân c , ph m vào nh ng t i ác man r đ i v i nhân dân ta”, nh ng chính h ã cho b t toàn b ch có 1,624 ng i th ng dân b th t m ng. V i kho ng 20,000 t n bom đ c th xu ng Hà N i, H i Phòng, s t th t h i dân s t ng đ i nh , ch có 1,318 ng i t i Hà N i và 306 ng i t i H i Phòng th t m ng, n u so sánh v i chín ngày oanh t c thành ph Hamburg, n c Đ c năm 1944, ch có vào kho ng ch a t i 10,000 t n bom đ c ném xu ng mà có t i 30,000 ng i b g t.”

C ng S n đòi xóa b Vi t Nam C ng Hòa

Dân Bắc Việt thì chỉ n tranh và th h tr bầy gi nghe M d i bom ch t ng i Việt Nam nh v y thì thù h n ngút tr i. Nh ng ch vì trong hòa đàm Paris b t đ u t năm 1968, Bắc Việt c đòi xóa b chính ph VNCH, r i b h p! Ngày nay bi t VNCH t do sung s ng b i l n h n XHCN mi n Bắc c a H Chí Minh, nên đ c bài n y đ h t h n thù M mà nhìn bi t ai là k thù đích th c!

Sau khi so sánh nh trên đ bi t Không quân Hoa K dù ph i d i bom nh ng r t c tránh oanh t c vùng đông dân c Hà N i và đ ng th i tác gi Tr ng Đ o t cho ta th y công lao c a Richard Nixon:

“Trong tr n oanh t c long tr i l đ t mùa Giáng Sinh năm 1972, Nixon đã m t công đôi chuy n, v a b t BV tr l i bàn h i ngh và v a đánh phá tan tành h t ng c s m n B c: phi tr ng, nhà ga, kho hàng, t p l i u b h y ho i. Nixon đã đánh BV tan nát đ sau khi M rút đi h s không có kh năng xâm l c m n Nam, nh th ông ta cũng đã làm h t s c mình đ c u v n s s p đ c a VNCH.”

Nixon d i hai tr n bom i Việt Nam năm 1972 đ nâng cao ý chí VNCH

Đ d theo dõi và đo l ng “công hay t i” c a Nixon-Kissinger, xin nh c l i nh ng s ki n x y ra th i ti n nhi m và nh ng t n phí mà Nixon dám làm trong lúc b Qu c H i ch ng đ i:

---T ng Th ng **LB Johnson** (1963—1968) thay Kennedy b ám sát, g i n a tri u quân vào Việt Nam. Cu i th i Johnson đã có bi u tình ph n chỉ n đòi rút quân M v n c. Sau T t M u Thân năm 68, Johnson tuyên b không tái tranh c . Hòa đàm Ba Lê kh i s t th i Johnson.

H S Ngũ Giác Đài (Pentagon Papers) ng ý nói “M không th th ng i Việt Nam” cũng t o ra trong th i n y.

Nh ng th i Nixon ph i gánh h t h u qu c a th i ti n nhi m đ c u v n VNCH trong khi hai kh i Xô Việt và Trung C ng đe d a chỉ n tranh nguyên t tiêu di t “đ qu c” M .

-- **Richard Nixon hũa với dân sự rút quân về trong danh dự.** Ông c, tuyên thệ nhậm chức Tổng Thống vào tháng 1 năm 1969 tới 1972 là hủi nhiệm kỳ I. Tái tranh cử và thng nhm kỳ II (1973—1976), nhng t ch c t tháng 8 năm 1974 vì v Watergate.

-- Làm chủ Tòa Bạch ốc năm 1969 thì năm 1970, 1971 là d i bom qua Miên, Lào, nên ph i b nguy n rũa là “m r ng chi n tranh” , nhng Nixon v n kiên trì lo tiêu hủy vũ khí c a Hà N i chuy n qua 2 n c láng gi ng đó đ t n công đ p b chính ph mĩ n Nam. Tu i tr hi n c n bi t vì sao có bom đ n r i t i 3 x Đông D ng? Vì Nixon đã rút quân nên ch u t n kém lo hu n luy n, trang b quân đ i VNCH, t c “Vi t Nam hóa chi n tranh”.

--Năm 1972 Nixon ph i d i bom B c Vi t t i 2 l n:

1. Operation Linebacker I t 10-5 đ n 23-10-1972 đ tr đũa tr n đ c g i “Mùa hè đ l a”: Cu i tháng 3-1972, BV đem đ i binh t n công qui mô trên toàn lãnh th Vi t Nam C ng Hòa, t ng c ng 10 s đoàn chính qui có xe tăng, đ i bác phòng không y m tr đánh ba t nh l n Bình Long, Kontum, Qu ng Tr cho t i gi a tháng 9-1972 quân đ i VNCH tái chi m c thành Qu ng Tr và cu c chi n đ c g i Mùa hè đ l a ch m đ t.

a) BV b thi t h i n ng kho ng t 70 cho t i 100 ngàn cán binh.

b) VNCH vào kho ng 30 ngàn ng i t tr n. Không quân và H i quân M y m tr t i đa, Hoa K mu n VNCH *ph i th ng đ l y u th t i bàn h i ngh*.

2. Chi n đ ch Linebacker II (Linebacker th hai) đây là chi n đ ch oanh t c c a không quân nh m vào BV trong giai đ o n chót c a M trong chi n tranh Vi t Nam t 18-12 t i 29-12-1972, vì Lê Đ c Th b h p, Nixon ph i ra t i h u th đ bu c Hà N i tr l i bàn h i ngh Paris.

Võ Nguyên Giáp nói lý do trong sách “Đi n Biên Ph Trên Không”

Điện thoại của bom nổ y Võ Nguyên Giáp viết rằng: “*Chỉ u ngày 18 tháng 12 năm 1972, Lê Đức Thọ bay về nước đáp xuống sân bay Gia Lâm lúc 16 giờ 45 phút. Cũng khoảng thời gian này, Níchxơn gọi công hàm nhà mình để hiểu họ, họ trong 72 giờ ta phải trở lại bàn đàm phán theo những điều kiện của Mỹ.*”

(“Điện Biên Phủ Trên Không”, Võ Nguyên Giáp, tr. 13).

Nhưng Giáp không hề viết “điều kiện của Mỹ” là vấn đề “duy trì chính phủ Việt Nam Cộng Hòa! Trong khi Trung Quốc thì viết về sự chấp nhận quy định của *Nixon – Kissinger* tại Hoa Thịnh Đốn:

“*Kissinger tại Paris vào ngày 14-12-1972 ông bàn với Nixon sau đó gọi để hiểu họ cho Hà Nội để đưa ra BV không trở lại bàn đàm phán trong 72 giờ để họ (3 ngày) sẽ đưa ra để hiểu họ nghiêm trọng.*”

Cũng trong

ngày Nixon ra lệnh phong tỏa công Hải Phòng bằng máy bay thám mìn và cho Bộ chỉ huy không quân nghiên cứu khả năng đánh phá trong giờ họ 72 giờ. Nixon bác bỏ lời Kissinger khuyên Tổng thống lên truyền hình thông báo chiến dịch, ông ra lệnh cho Kissinger mở cuộc họp báo ngày 16-12 để nói cho dư luận biết hòa đàm bắt đầu vì BV ngoan cố. Kissinger ám chỉ cho biết chính phủ sẽ có biện pháp mạnh.”

Henry Kissinger đang ngu ngốc ghê t

Nhưng vậy ta thấy ngay cả Kissinger cũng rất quy tắc liệt kê dùng “*biện pháp mạnh*” mà Nixon còn “*cao tay*”

hơn, là chủ đề cho Cựu Vn Kissinger

loan báo cho công luận biết là lời của BV làm bắt đầu mãi cuộc hòa đàm đã 4 năm rồi!

Tác giả Trống Đốt viết: “Thế hệ trẻ đã qua, hai hôm sau vào ngày 18-12, Mỹ mới cuối c
oanh tặc Hà Nội. Về sau các sự kiện nghiên cứu và cuối cùng chiến Đông Nam Á đã nảy v
đi m của Nixon cho rằng BV ngoan cố không chịu trả lời phòng họp. Hai bên đã mu
thực o nh
ng BV là i
chính i trả lời, h
chính phiên họp sẽ p
đi của Quốc Hội.”

Tác giả cho biết đó là Quốc hội kỳ thứ 93^d, sẽ họp vào tháng 1/1973. {mà trong hồ sơ v
án
của chính sĩ Nguyễn Văn Th
Quốc Hội nh
đi San Francisco chính Nguyễn Văn T
n Dũng có quy
n
phục trình của Quốc Hội i
thứ 92

nd

, gọi m
tên nh
ng Công Sản Miền Bắc u
tình ph
n chiến

}.
□

Chính khách Công Sản miền Bắc Nixon bắt giữ a
gặp k
m
biểu tình ph
n chiến và Quốc Hội i
thứ t
chặt h
u
bao nên h
dùng Việt Nam để bắt chặt

Nixon ph
i nh
ng bắt theo dõi u
khi n
của h

. Như vậy rõ ràng không ph
i Lê Đức Thọ bắt họp bay về Hà Nội vì ph
n
đi Miền ép buộc “
ký theo dõi u
khi n
của M

” như Võ Nguyên Giáp cáo buộc trong quy
n

“Đi
n Biên Phủ Trên Không”

đó nói về trận Christmas bombing 1972 này. Ngay cả Công Sản Việt Nam, nh
t là tu
i
tr
c
n
nghiêm chỉnh để bắt bi
t
i
ph
m
thu
c
v
ai mà xóa đi trong tâm trí ng
nh
ng v
bóp méo
l
ch
s.

**Nixon cho k
thù th
y “h
u
qu
nghiêm tr
ng” 3 ngày sau t
i
h
u
th :**

Tóm tắt là các v
ch
huy ban k
ho
ch cho máy bay t
i
Hà Nội làm ba đợt vào ban đêm, m
i
đợt cùng đi m
t
đ
ng, cùng cao độ, các oanh t
c
bay theo đ
i
hình ba chi
c (cells) đ
tăng
hi
u
qu.

M
i
khi ném bom xong các máy bay sẽ quay về phía tây mà B
tham m
u
g
i là chuy
n h
ng
sau m
c
tiêu (post-target turns, gọi tắt PTT), sẽ chuy
n h
ng này sẽ có hai hi
u
qu
không
thu
n
l
i cho các oanh t
c
B-52 có th
h
ng vào c
n
gió m
nh
ng
c
chi
u, nó sẽ làm
gi
m
t
c
đ
còn 185 km/gi
và sẽ kéo dài thêm th
i
gian
t
i
m
c
tiêu có th
làm gi
m
hi
u
qu
đ
i
hình cũng nh
tr
thành bia cho radar của h
a
ti
n SAM đ
i
đ
t.

Vì đợt ba tái diễn nh
hai lần trước, ng
a
quen đ
ng cũ đã đ
a
t
i
th
m
b
i cho M
, 6 B-52 b

bạn rơi trong đêm thắp ba (gồm hai B-52D và bốn B-52G), số thiệt hại nhân công của nhồng B-52 trị giá 8 triệu đô la khiến Quốc Hội và người dân phẫn nộ, họ yêu cầu chấm dứt oanh tặc.

Chỉ có hai trong số tám người của phi hành đoàn được cứu thoát. Chỉn dích gây phẫn nộ ng đđi, Bộ chỉ huy không quân báo áp lực nhữu phía: “Chấm dứt cuộc tằm máu này!” nhữu sĩ quan cao cấp trong Bộ chỉ huy không quân cho rằng ta có thể mất nhữu oanh tặc cđ và thuyết u thể của không quân có thể vô nghĩa.

Nhữu kỳến của sự gia vđ không quân Earl Tilford:

“Sau nhữn năm oanh tặc nhồng khu rđng không phòng ngđ và thói quen phác họa kđ hođch chỉn tranh nguyên đđ đã nuôi đđng mđt đđnh kđn trong đđng các vđ chỉ huy suýt đđa đđi tại họa... chỉn thuđt nghèo nàn kđt hđp vđi tính đđtin quá cao đã kđn cho mđy đđt bay đđn công đđu tiên của chỉn dích thành cđn ác mđng cho các phi hành đoàn B-52”

(Wikipedia, Operation Linerbacker II)

Nhữu vđy nên Võ Nguyên Giáp cho là hđ “thđng” trong trđn “Đđn Biên Phđ Trên Không” vì ngay sự gia không quân Mđ cũng thành thđt cho là “*cđn ác mđng*”.

Nhđng nhđ

sđ thành thđt

cho biđt lý do của sđ thđt bđi nên vđ

Tđng đđnh quân đđi

là Tđng Thđng mđi biđt mà thay đđi kđ hođch đđchuyđn bđi thành thđng: thay vì đđn công nhữu đđt, các oanh tặc cđ có thể đánh và rút đđi mđc tiêu trong vòng 20 phút, các pháo đài bay này có thể đđn đđnh nhữu hđng và nhữu cao đđ khác nhau. Các oanh tặc cđ có thể tùy nghi muđn rút theo đđng nào thì rút, kđ hođch rút vđ hđng tây (post-target turns) trđđc đây bđ lođi bđ.

Tđng tđ đđnh Richard Nixon cho đđnh tiđp tđc sau ba ngày coi nhđ “thua trđn” vđa qua.

Tác giđ Trđng Đđt viđt tiđp: Bđt đđu đđi thđ đđ 21-12-1972 cho đđn ngày chđt của chỉn dích, là

ngày tháng 11 tức ngày 29-12 là trận oanh tạc cuối cùng, ta thấy không quân Mỹ cố tránh đi thị trường đông dân như thị trấn Hà Nội, mà thị trường oanh tạc các kho xăng dầu nhiên liệu Hải Phòng, ga xe lửa, phi trường để chặn đường tiếp tế của Nga Xô và Trung Cộng.

Chỉ có ngày 22-12 mới có cánh cửa bình yên ở Bức tường Mai ngoi ở Hà Nội bị một chuỗi bom lửa đánh trúng. Số thiệt hại đã khiến Bức tường và các nhà phố nằm trong Mưa lửa ó lên, (phải chú ý cả Việt Nam: mà không là hại tới sao)

bình yên này cách đường bay của phi trường Bức tường mai chỉ 100 mét và một kho quân sự chỉ cách đó chỉ 200 mét?

(phải thêm: Không hại tới sao khi

) bình yên nhân đã được di tản hết như ngày 28 bác sĩ, y tá, dược sĩ

(phải chú

:

để làm gì để “không may”

) bình yên thị trấn

? {Trong “Lời cuối cùng” của chiến sĩ Nguyễn Thị Ngọc Hân có trích lại những câu hỏi này}

Tác giả Truyện Đất đã cho thấy “cái chết thép” khi phải gánh chịu nguy hiểm phía mà Nixon phải gánh chịu để báo VNCH và danh dự Hoa Kỳ, nên ông nóng giận khi báo TT Thiệu bị chặn ký hiệp ước:

“Đêm tháng sáu 23-12 các oanh tạc cơ cũng tránh Hà Nội và tấn công các vị trí hạ tầng để không tấn công phía bắc thành phố và không bị thiệt hại máy bay nào, đêm hôm sau cuộc hành trình may mắn (cũng tránh Hà Nội) tiếp tục. 30 chiếc oanh tạc cơ từ U-Tapao thả bom kho hàng thu được phía phía Hà Nội, Văn Điển, phi trường Quảng T.

Sau trận oanh kích ngày 24 -12-1972, chiến dịch tiếp tục ngày 36 giờ ngày Giáng Sinh 1972, trong khi đó các nhà kho hoặc gia không quân vẫn làm việc, họ duy trì chi phí thu hút cho giai đoạn tiếp tục giai đoạn chốt.

Ngày 26 -12-1972, thị trường có 120 oanh tạc cơ có cánh ném bom ga xe lửa Thái Nguyên, Kinh Bắc, đường xe lửa Đông Bắc, Hà Nội, Hải Phòng và khu nhà ga Văn Điển... Các oanh tạc cơ được 113 máy bay chiến thuật yểm trợ như thả bom, thả mìn, thả lá kim loại dát mỏng phá radar BV, hạ thị trường, phá hủy các dàn hạ tầng để không...

Hàng tháng phòng không của BV mặc dù còn hàng u hi u hàng b tràn ngập b i s hàng máy bay lên cũng như rất khó tìm ra máy bay trong hàng tháng gian hàng và b màn d y đ c của các hàng kim loại dát hàng do máy bay chỉ n thu t th xu hàng. BV đã b n lên hàng 950 hàng a t i n tr c đây, kho tên hàng nay đã hàng c n, hàng ch b n lên đ c 68 qu SAM trong chỉ n d ch này.

Ngày tháng 10 t c 28-12-1972 hàng c hàng có 60 B-52 đánh vào các hàng tiêu thu c đ a hàng Hà N i (g m c s cung c p hàng a t i n đ a hàng), trong khi đó đ t năm đánh ga xe hàng L hàng Đ hàng Tây Nam L hàng S n, m t s hàng n cáctuy hàng đ hàng v n t i t Trung C hàng Không có máy bay nào b r t trong chỉ n d ch này...v v..” Tóm l i là ch đ i bom v a đ m nh đ bu c Lê Đ c Th hàng i quay tr l i Ba Lê đ :

Th hàng ng hàng ng và ký k t.”(H t trích)

Th y mình hàng m nh tr l i là ngày 22-12-1972 Nixon hàng i th kêu hàng i Hà N i tr l i bàn hàng i hàng đ bàn th o...Vì giai đ hàng n hàng y quân đ i VNCH đã lên tinh th n và Nixon bi t đã đ s c m t mình b o v đ t n c, b i vũ khí hàng n c a CS Qu c T Liên Xô t b bi n Hàng i Phòng, c a Trung C hàng t L hàng S n đ m vào Lào, Miên đã b tiêu hàng y tan tành hàng t r i.

Nh hàng vì th n hàng mà Võ Nguyên Giáp cho là do phe ông ta hàng nên Nixon hàng i ch u xu hàng n c! Nh hàng nh trên ta đã bi t r , trong khi hai bên đ hàng trao đ i qua l i thì Nixon v n t i p t c 7 ngày oanh t c, tr i t hàng h t vũ khí hàng không c a B c Vi t thì Nixon hàng không mu n “đ n ch t n chân t hàng”, nên l i hàng i th đ hàng r t khéo léo, hàng có tính b t bu c, hàng: *mu n t i p t c các cu c đ hàng phán v k thu t, th t c b t đ u ngày 2-1-1973 và ông s hàng ng oanh t c n u BV đ hàng ý.”*

B c Vi t th a thu n và Nixon hàng ng chỉ n d ch đ i bom trên vĩ tuy hàng n 20 t hàng ngày 29-12.

Lý do Nixon—Kissinger có hàng ng l i hàng n hàng c v i Tổng Th hàng Thi u

Tr hàng Đ t vi t: “Nay v n đ tr hàng i là s đ hàng ý c a TT Thi u, Nixon c hàng ng tr n hàng ông b hàng lá th hàng ngày 5-1-1973 hàng ng:

“Xin cam k t v i ông chúng t i s t i p t c y m tr trong th i gian sau khi ký k t và s tr đ a hàng t mình n u BV vi ph m th a hàng h i p”

Theo Walter Isaacson trong “Kissinger, A Biography” trang 486, nhà thống cam kết do Kissinger bí mật soạn cho TT Nixon không hề ý kiến Quốc hội, lý do không có gì khó hiểu: Kissinger biết rõ nếu đưa ra công luận bàn bạc sẽ bị Thống gia viên đánh chìm ngay.”

Cuối cùng, ngày 9-1-1973 Kissinger và Lê Đức Thọ trở lại Paris...

Tuy quá đỗi gian nan nhọc nhằn mà ông Thiệu vẫn kiên trì không chịu, nên ngày 14-1-1973, TT Nixon phải hăm dọa:

“Tôi đã nhất quyết tiến hành ký Hiệp định vào ngày 23-1-1973. Nếu còn tôi sẽ tiến hành ký với họ.” (Wikipedia, Operation Linebacker II) (Hết trích)

Đây là câu uẩn khúc lịch sử trong giai đoạn chốt cửa hiệp định Paris chấm dứt chiến tranh Việt Nam: phe Cộng sản lợi dụng đó mà khinh bỉ VNCH vì theo “đề quấc tởn” nên bị nhục. Còn phe phản chiến thân Cộng thì nguy hiểm nữa Nixon--Kissinger là đã chà đạp “kẻ tôi tớ dơ bẩn” khi mưu toan cướp đi!

Trong khi Richard Nixon vì bận rộn nhét pháo đài bom long trời lở đất 12 ngày đêm nên buông lỏng thô lỗ, nhà thống thâm tâm ông vẫn kính trọng Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu.

Chính Trưởng Đổng Trịch viên Nixon trong quyển “No More Vietnams” trang 167, ông đã xác nhận Tổng Thống Thiệu rất tử tế:

“Chỉ khi chúng tôi tuyên bố nếu chúng tôi sẽ ngừng ký Hiệp định dù ông không ký thì lúc này ông Thiệu mới nhận công nhận ký”

Ông Trưởng Đổng còn nhận mạnh rằng: “TT Nixon cũng đã nói cho ông Thiệu biết nếu miền Nam không chịu ký kết Hiệp định, gây trở ngại cho hòa đàm thì Quốc hội Mỹ sẽ ngừng ra luật chấm dứt chiến tranh vào tháng 1-1973, cắt đứt viện trợ, bỏ rơi VNCH để đánh đuổi 580 tù binh Mỹ tại Hà Nội. Theo Nixon 1969 Quốc hội Mỹ đã nhúng tay để nhả bỏ rơi VNCH để đuổi

ly hoà bình

.”

Hiệu hoàn cảnh nghĩ t ngã nh vậy để biết lý do của nh ng là “hòn hào, vũ phu” để c gi i m t sau này mà nh u ng i ch dùng để tin rằng vì Nixon-Kissinger muốn “bán đ ng” Việt Nam mà thêm thù h n!

Nh n xét chính xác về vai trò lịch s của chi n tranh Việt Nam.

Tr ng Đ t vi n thêm nh n xét của tác gi Nguyễn n k Phong Texas để có thêm “đ ng chí” về cuộc chi n t i Việt Nam:

“Nh ng ý để nh của Hoa K trong cuộc d i bom ph để u năm 1972 không còn ý nghĩa quân s n a mà cuộc d i bom ch là m t thái độ chính tr : Hoa K ch mu n CSVN tr i h i ngh , k t thúc cuộc chi n trên gi y t , để Hoa K có thể rút kh i Việt Nam – dù h i p c đó có b t i cho Hoa K và VNCH đ n đâu. Và Hoa K đã đ t để c ý để nh sau 11 ngày d i bom”

(Nguyễn n k Phong ,Vũng L y C a B ch c, trang 300)

Tổ ng quý về còn nh tác gi Nguyễn n k Phong cũng đã phê bình quy n “*Khi Đ ng Minh Tháo Ch y*” c a

Giáo s Ti n sĩ Nguyễn n Ti n H ng là không trung th c, có ác ý về i Kissinger, Robert McNamara, có nh u tham chi u hình nh ông Ti n sĩ để c và còn “hi u l m” ti ng M , nh t là mu n dành công lao về cho mình m t cách sai s th t nên sách m t nh u giá tr , xin ch vi t quy n khác ích l i h n! Chúng tôi s tr i sách phê bình này.

Tác gi Tr ng Đ t còn ch ng minh nh ng sai l m của c u nhân viên FBI tên Ted Gunderson

Ng i ta về n ti p t c tung tin để k t t i Nixon, Tr ng Đ t vi t, ch ng h n: “Sau ngày 30-4-1975 nh u ng i i mi n B c vào Nam cho biết n u M ném bom thêm m t tu n n a thì

BV sự phải đưa hàng vì chúng không nên. Gần đây có nguồn tin mật cử nhân viên FBI tên Ted Gunderson tới t rợ ng mật sĩ quan lãnh sự Mỹ lãnh sự tại VN đã nghe vào đưa xuân năm 1973 từ phòng truy n tin tại Sài Gòn là tuyên bố đưa hàng vô điều kiện của Bộ C Việt trong tr n oanh t c của Mỹ đưa xuân 1973 (t c tr n oanh t c Giáng sinh 1972), th nh ng CIA đã thay th toàn bộ nhân viên của phòng truy n tin và ém nh m đi tin này để cho sự điều đình giữa T ng th ng Nixon và Mao để c xúc tiến và dâng mi n Nam cho CS qua Hòa đàm Paris.”

Ông Tr ng Đ t cho luận điệu trên là sai l c: “Tin đưa do nh ng ng i ngoài Bộ đem vào Nam và tin của Ted Gunderson hoàn toàn sai l c vô căn cứ, tr c h t TT Nixon cho oanh t c BV là để đưa h t i bàn h i ngh nh đã nói trên, h ch mu n ký h p để nh Paris r i rút quân v n c

(The terms of peace had also changed as the United States went from wanting victory to settling for an easy exit – Wikipedia, Linebacker II bombing raid).

Ngoài ra đưa i v i BV, Mỹ không có t cách để bu c h phải đưa hàng nh đã bu c Nh t đưa hàng năm 1945 .

Đ i v i VN, Mỹ tham chiến n ch là để tr giúp VNCH để v ch ng CS, giữ toàn v n lãnh th m n Nam ch không phải để chiếm m n Bộ c.”

V chi n thu t “làm lì” của C ng S n, Tr ng Đ t viết:

“Trong th i gian chiến tranh Lê Du n {c Võ Nguyên Giáp n a} đã t ng nói s n sàng n n ng thêm mật hai triệu người n a để tiếp t c chiến đấu.

Năm 1989 tác giả bài viết này có dịp nói chuyện với mật Trung tá CSBV đã giữ ngũ v cu c oanh t c Giáng sinh 1972, ông ta b o:

“Bây giờ h t coi là bí mật thì tôi m i dám nói, ngay hôm máy bay Mỹ ném bom d d i, các đồng đảng dân tộc h t, trung ng mật liên l c v i đưa ph ng, sau m i ngày oanh t c, hai bên cùng đuối và r i Mỹ phải ngừng cuộc t n công”. . .

Trong phim Vietnam a Television History (Việt Nam Thiên Sự Truy n Hình) do các ký giả, sĩ gia Mỹ, Anh, Pháp th c hi n đã được cử u VN giữ a th p niên 80, đoán nói v Mỹ ng ng ném bom nh sau:

nhau, để làm yên chúng đi. Vì các bạn quyên

“Hỏi Sĩ Mất

Dinh Độc Lập”

cả hai vị này (Richard Nixon và Nguyễn Văn Thiệu). Chính Võ Nguyên Giáp cũng tham khảo sách

Chính hai Tổng Thống Hoa Kỳ thuyết phục hòa bình:

Sau Tết Mậu Thân tháng 1/68, Johnson cho dội bom Bắc Việt để trả đũa tội ác công nhân Nam, nên Hà Nội chấp thuận phán quyết tháng 5-1968, Hà Chí Minh lúc này còn sống, không biết tội ác thực tâm tìm kiếm hòa bình, lại đòi thêm. Tổng Đốc cho biết: Tổng Thống Johnson lại chịu chịu ngậm ngùi:

“Hà Nội khẳng định đòi Mỹ phải ngừng oanh tạc toàn miền Bắc. Ngày 31-10-1968 Johnson nhượng bộ cho ngừng dội bom trên toàn miền Bắc.”

Nếu vì có “độc quyền” Mỹ chiếm đóng nên mới có chiến tranh, thì thời Tổng Thống Nixon đã cho rút quân Mỹ về nước như đã hứa với quần dân khi sang. Nhưng Hà Chí Minh tham lam, còn đòi xóa bỏ Việt Nam Cộng Hòa mà Mỹ, từ Johnson (Dân Chủ) đến Nixon (Công Hòa) đều quyên lòng bỏ vì nên mới có cuộc dội bom dù Hà đã chốt rồi đó. Tác giả Tổng Đốc nhắc lại:

“Hòa đàm thực sự bắt đầu diễn ra khi chính phủ Công Hòa Nixon, năm 1969. Hà Nội ngoan cố đòi hai điều kiện tiên quyết: Mỹ phải rút quân khỏi miền Nam Việt Nam, lật đổ chính phủ Nguyễn Văn Thiệu để thay thế bằng chính phủ lâm thời ba thành phần. Hoa Kỳ rút quân dần dần mỗi năm, từ 530 ngàn người Mỹ đóng tại miền Nam 1968 cho đến 1972 chỉ còn vài chục nghìn người, Bắc Việt vẫn ngoan cố đòi phải lật đổ chính phủ Nguyễn Văn Thiệu.”

Biểu tình phản chiến và quần chúng Mỹ giúp Công Sản thêm lợi

Tổng Đốc còn nêu rõ thêm lý do đưa đến như sau “ngoan cố” của Công Sản là nhóm biểu tình phản chiến và Quần chúng Mỹ lúc đó:

16 / 20

Nixon biết chắc chắn Quác Hái sẽ cắt viện trợ, nên kéo dài còn bỏ chốt chắc chắn hiểu họ náa; rồi ông còn nháng gia đình binh sĩ gặp cửa thúc họ tin tức gia đình họ trên chiến trường Đông Dáng, cũng với hàng trăm ngàn dân chúng

phán chiến đòi “Ending The War” cả ngày 15 mái tháng, mát lán kháp nác Má

, (phá chú cửa Viát Ná: người lãnh đạo lúc đó là John Kerry mà nói sau cùng của chiến sĩ Nguyán Thá Ngác Hánh ở SF có kết án ông ta, năm 2002 là đáng kiêm Tháng Nghá sĩ QH Má).

Nên là Tổng Thống, Nixon phải rút quân để có hòa bình, nháng “trong danh dự” nên khi Hà Nái chấp ký hiệp định “Vắng mặt hòa bình”, Kissinger mang qua Viát Nam tiếp Tổng Thống Nguyán Văn Thiáu cũng chấp ký nên Kissinger vui mừng báo tin “hoà bình trong tay”.

Nháng vì có hiểu điáu bất lợi cho VNCH nên Tổng Thống Thiáu đã cũng quyát không chấp ký. Tổng Thống VNCH rất xứng đáng.

Nháng nháng lợi vô lợi, tàn nhẫn, cần để đưa “cắt cá” T T Thiáu buông ra tiếp cáp Nixon-Kissinger là trong cánh dáu sôi lửa bỏng cửa ngáng ngay khi bỏ “trời tay” mà còn bỏ “đát”!!! Chắc vì Nixon nắm trong tay sinh mạng hàng chục ngàn người Má cùng 480 tù binh, và tiếpáng lại cá triáu dân Viát, Mián, Lào mà ông biết chính túi tiền Quác Hái sẽ thát lợi nháng mình bất lợi vì luật phân quyền cửa Hoa Ká, nên náu ngáng ngoài cuộc là tháhá sau đác lợi nháng chá “vô nhân đạo” tiếpáhá sĩ giới mát hay tiếpá báo chí ác ý nhác lợi đángáng nghe thấy ghét Nixon-Kissinger là quá phián đán và bất công, có hại cho hòa bình thế giới.

Chính trong quyán “Há Sá Mát Dinh Đác Láp”, Tián Sĩ Nguyán Tián Háng sau khi tiếp nhóm phán chiến tiếpá Johnson, còn viện trợ lợi ngoại giao cửa Nixon là:

“Sá chám đát mái lo sợ cửa Trung Cángáng “tên trùm đá quác chá nghĩa xâm lược Đông Nam Á” cửa háng chính sách mái gám ba đám: hòa hoãn với Nga, khai thác nháng tranh chấp giữa Nga và Trung Cáng và bình tiếpáng hóa quan hệ với Trung Cáng

.” Ông sẽ kêu gọi sẽ giúp sức cửa Nga lán Tàu nhám thuyết phục Bác Viát, là Hoa Ká thành thác mưu náchám đát chiến tranh” .”(HSMĐáL, tr. trang,15)

Ngáng Viát chúng ta bỏ mát nác, đác nháng váy đá cảm họ nháng Kissinger sang Tàu chốt đá báta, sẽ thát không phải váy nháng tác giả Tráng Đát đã trình bày phán trên, mà Tián Sĩ Háng cũng váa xác nhận là lúc tiếpá Má có hai kẻ thù, và ý cửa Nixon là “khai thác nháng tranh chấp giữa Nga và Trung Cáng”. Váy chiến tranh Viát Nam là mát

trán chiến
trong mát
cuác chiến

dài giọng a hai kh

đ c tài tam vô

và

đ do dân ch

, mà chính phủ VNCH tuy không hoàn hảo, nhưng đ c

đ do dân ch

b i l n h n m i n B c, nên Nixon oai dũng dám v t m i tr ng i, k c m t ch c đ b o v . Rõ ràng là tr ng trách Nixon không ph i đi Trung C ng năm 1972 ch vì m c đích b t tay Mao Tr ch Đông đ “bán đ ng” Vi t Nam.

Anh hùng Richard Nixon

Th i còn làm Phó T ng Th ng, năm 1958 C ng S n đã theo đ nh ám sát t i Venezuela, Nam M . T khi T ng Th ng Kennedy b ám sát, đ i b o v l nh đ o qu c gia càng ngày càng đ c hu n luy n c n m t h n, t i m c ph i dùng thân mình che đ n cho T ng Th ng, nên giá l ng b ng vô cùng t n kém. Nh giá b o v T ng Th ng Barack Obama lên đ n 1 t 400 tri u MK m t năm. Nh ng cái anh hùng c a Nixon là g ng mình l nh ch u nh ng búa rìu suýt ch t t nh ng vì c do nh ng ng i t i n nhi m gây ra; ch không luôn mi ng trút t i cho Kennedy, Johnson nh Barack Hussein Obama đ t i n n n ng p đ u là do T ng Th ng George W. Bush (Bush con) đ l i!

Cái hùng c a Nixon là v n dám đ i bom Miên, Lào, B c Vi t tiêu di t đ c vũ khí kh ng l c a CS đ b o v VNCH, nên Hà N i không dám đòi xóa b m i n Nam n a, nh ng l i bày trò gi đ i khác. Tr ng Đ t vi t: *“Nên g n 3 tháng tr c L Giáng Sinh 1972, Kissinger và Lê đ c Th đã g p nhau, không còn v c đòi b chính phủ Th u nh 4 năm nay; nh ng đòi l p chính phủ ba thành ph n, th c h i n b u c t i m i n Nam VN, l p H i đ ng qu c gia hòa g i dân t c, m i hành đ ng c a h i đ ng m i ph i có s đ ng ý c a TT Th u... v v ...”*(H t trích)

Th t ra Richard Nixon v n con nhà “quaker”, t c gia đình theo ch nghĩa hòa bình, sâu đ m v i truy n th ng C Đ c giáo, đêm nào cũng ph i đ c m t đ o n Thánh kinh m i đ c đi ng . Khi m i đ u làm Lu t S , ch lo nh ng v ly hôn, tài s n, Nixon cũng khuyên hai bên nên hòa gi i, không nên c i c nhau. M và bà thì ch n ch nghĩa hòa bình Quaker b t k giá nào, dù khi đ t n c b Phát Xít Nh t t n công, con tòng quân nh ng ch h u ph ng ph c v các bà cũng r t bu n, còn Nixon thì l i mu n đi ra chi n đ u nh m i ng i m i công bình. Hòa bình theo Quaker, đ i v i Richard Nixon ch có hi u qu n u đ ng đ u m i k thù văn minh và nhân đ o, còn v i khuôn m t man r nh Hitler và Tojo c a Phát Xít Nh t thì ch ng khác nào khuy n khích chúng gây thêm chi n tranh.

Năm 1942, chàng trai trẻ Nixon (1913—1994) tổng quân vì yêu nước khi đất nước bị tấn công (Trần Châu Công) chống lại hi vọng của người Việt Công Sản vì Stalin còn đang cùng Tổng Thống Mỹ Truman chống Hitler-Ý-Nhật. Nhưng khi lớn lên, 8 năm là Phó Tổng Thống thì Eisenhower (1953—1960) phải từ chối vì Quốc Tế Công Sản, Nixon thấy rõ họ là âm mưu ghê tởm của CS; họ giết người còn hi vọng Hitler bị phá, nên khi làm Tổng Thống, người hòa bình Quaker Nixon mới trở thành “con người thép” đúng!

Với truyền thống “Quaker”, bản chất Tổng Thống Richard Nixon là *thực tâm nhân nhân*, đàm phán để tìm hòa bình cho thế giới.

Ông cho đó là

trên trách Hoa Kỳ phải giao thế nào để Liên Xô chịu tài giết và kiểm soát được vũ khí nguyên tử, nên những cuộc họp thế giới để nhả vũ khí là điều quan trọng.

Do đó Nixon từ Bộ Kinh năm 1972, rồi ba tháng sau từ Bộ Tài Khoa, đã để cho họ sanh nhai, nghi kỵ nhau; còn Hà Nội cũng sợ không biết hai bên cạnh anh của mình có nghe lời Mỹ mà bỏ rồi mình không?? Nixon từ Bộ Tài Khoa năm 1972, và một năm sau từ 1973 đến 1974, tất cả ba lần họp thế giới để nhả, ký được hiệp ước tài giết vũ khí chiến lược nguyên tử SALT (Strategic Arms Limitation Talks) trước khi từ chức vì vụ Watergate tháng 8—1974.

□

Chính nhà biên khảo Minh Võ, tác giả nhiều sách giá trị, như “*Hồ Chí Minh, ông họ gì*”, cũng đồng ý là như

Tổng Thống thì 37

th

của Hoa Kỳ là Richard

Nixon mà Tổng Thống thì 40

th

Ronald Reagan tiếp tục khi nhận Bộ Ngoại Bá Linh sẵn năm 1989 không cần mặt tiếp xúc; kéo theo khi Xô Viết tan rã năm 1991.

Số lượng nhỏ vậy để thấy Nixon—Kissinger chịu hi sinh, bỏ thóc gạo do dân Mỹ đã đành vì có số tiền phí 25 tỷ đô mỗi năm tiếp thu của họ và cả xương máu con em họ; và các chiến sĩ VNCH phải chịu đem xương máu ra chiến trường không biết thời gian mang đi lúc nào nên họ thù oán còn hi vọng được. Nhưng còn những vị trí thực, công thần của Tổng Thống Thiệu cũng thù oán, thì giờ đây cần *thực tâm nhìn lại sự thật là Nixon—Kissinger có công của VNCH và khi nhận giải Nobel còn mặt để tham Quốc Tế Công Sản là Trung Cộng để các quốc gia cùng đoàn kết với Mỹ để đối phó.*

Bây giờ đúng là rớt hớp “thời gian tính” để mọi người trong lòng ngoài nước có thể thấy được tình hình

đó rồi tìm

nguyên nhân

của

“Trên mặt bom Giáng Sinh”

Chỉ số này để năm mới 2012 tâm hồn mọi người được “tuyệt sạch” hơn thù không đúng kẻ thù.

Xin đừng để người của dân tộc ta trở thành “người làm nên cơn ác mộng”, nếu muốn chiến thắng Việt Cộng và Trung Cộng.

Ngày hôm nay cũng là ngày ai còn sống sót trên “Cánh đồng chết” (The Killing Fields) coi như ngày sinh nhật thứ hai của họ, dân tộc Miên có hành trình 30 năm thoát nạn diệt chủng do Cộng Sản Miên gây ra trên 2 triệu người Miên khi Mỹ rút khỏi Đông Dương, một thảm họa đẫm máu mà Tổng Thống Richard Nixon đã tuyên bố với đám biên tình đòi rút quân để có hòa bình rằng: “Hòa bình của Hồ Chí Minh là nên “hòa bình của nghĩa địa!”